

Република Србија
УПРАВНИ СУД
УЛ-2 у 13493 /12
10 DEC 2014 год.
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

11 DEC 2014

14 031-4288/2012-28

ЗНАК РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

АДМИНИСТРАТИВНА КОМИСИЈА

БЕОГРАД

УЛ-2 У прилогу овог акта достављамо вам отправак одлуке Управног суда,
у 13493 /12 од 14 XI 14 године, са списима предмета, с тим да
повратницу са потврдом пријема вратите суду.

Управитељ писарнице

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-2 У. 13473/12
Дана 14.11.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Гордана Сукновић Бојација, председник већа, др Владан Станојев и Наде Балешевић, чланови већа, уз учешће судског саветника Весне Слијепчевић, као записничара, одлучујући по тужби тужиоца [REDACTED]

[REDACTED] ради поништаја решења туженог Административне комисије Владе Републике Србије, 14 број 031-4288/2012 од 06.09.2012. године, уз учешће заинтересованог лица [REDACTED]

[REDACTED] у предмету интелектуалне својине, након одржане усмене јавне расправе на дан 13.11.2014. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 14.11.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора СЕ ОДБИЈА.

Обавезује се тужилац да заинтересованом лицу [REDACTED] на име трошкова управног спора исплати износ од 34.500,00 динара у року од 15 дана по пријему пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је као неоснована жалба тужиоца, изјављена против решења Завода за интелектуалну својину број 61688-Ж-2010-470 од 22.03.2012. године,

којим је одбијен предлог тужиоца за оглашавање ништавим жига број 61688 у речи GRUPA "PEKINŠKA PATKA", регистрованог за услуге у класи 41 Међународне класификације робе и услуга: разонода; спортске и културне активности, на име Ковачевић Сретена из Новог Сада, улица Стевана Милованова 12, РС.

Тужилац је дана 19.10.2012. године поднео тужбу Управном суду. Наводи да је погрешно примењено материјално право и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, који су довели до нетачне оцене да је предметни занак у време подношења пријаве за заштиту испуњавао услове за заштиту жигом за услуге из класе 41 због тога што је регистрација извршена преварно и злонамерно, чиме је тужиоцу направљена велика морална и материјална штета и чиме је створена могућност изазивања забуне потрошача групе Пекиншка патка. Тужилац истиче да је он оснивач и једини стални члан групе од оснивања, те носилац ауторског и коауторског права на музичка дела извођачког састава „Пекиншка патка“ основаног 1978. године. Регистровани жиг [REDACTED] који је групу својевољно напустио 1980 године, сада користи само као средство покушаја забране наступања групе „Пекиншка патка“ у циљу незаконитог стицања материјалне користи и ради стварања забуне код учесника у промету. Сматра да наведени жиг није било могуће заштитити од стране само једног лица, јер је оваквим поступањем створена могућност за спречавање рада тужиоца, његовог даљег рада, као и рада осталих чланова групе, обзиром на то да је носилац спорног жига [REDACTED]. Из наведених разлога сматра да предметни жиг у време свог регистраовања није испуњавао услове из члана 5. став 1. тачка 9 и 11. Закона о животима те га треба поништити, јер се из свих доступних података може закључити да су ову групу основали и покренули [REDACTED]. Додаје да [REDACTED]

[REDACTED] од регистрације до сада није користио наведени жиг било наступом на концерту, снимањем нове песме или давања интервјуа у медијима. Истиче да је на овај начин учињен покушај да се савесним ауторима и коауторима из групе забрани свирање под старим именом без обзира што су управо они допринели да наведена група стекне своју репутацију. Позива се на општепознатост регистрованог знака у смислу члана 6bis Париске конвенције о заштити индустриске својине, па по његовом мишљењу чине кључну околност да се жигом не може заштити знак "који својим изгледом или садржајем потврђује ауторска права или друга права индустриске својине", као и на околности да назив музичке групе не може бити предмет заштите жигом и да мора остати слободан. Предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и преиначи решења туженог, тако што ће се одобрити захтев тужиоца за поништај жига.

Тужени орган је у одговору на тужбу, остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану. Посебно истиче да су неосновани наводи тужиоца да је жигом заштићени знак противан моралу из разлога што је регисторван злонамерно без консултације са предлагачом, овде тужиоцем, као једним од оснивача гурпе, ради стварања забуне код учесника у промету. Истиче да моралне побуде подносица захтев за признање оспореног жига, овде туженог не представљају законску сметњу за регистрацију знака и нису предмет утврђивања у овом управном поступку. Додаје да се тужба за оспоравање жига може поднети саглано члану 80. Закона о жиговима ако је пријава поднета противно нечелу савесноти и поштења или је знак регисторван на основу такве пријаве, што овде није случај. Такође наводи тужиоца да носилац оспореног жига није лице које жиг користи обзиром да је његово фактичко коришћење престало нису релевантни у овој управној ствари.

Заинтересовано лице доставило је одговор на тужбу и предложило да суд тужбу као неосновану одбије, као и да му накнади трошкове управног спора, наводећи да је предметни жиг регистрован у свему у складу с Законом о жиговима.

На усмену јавну расправу, заказану у смислу члана 34. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 111/09) дана 13.11.2014. године, приступили су тужилац лично и пуномоћник [REDACTED]
заинтересовано лице [REDACTED]
није приступио пуномоћник туженог за кога је достава позива уредно исказана, свој изностанак није оправдао нити тражио одлагање.

На усменој јавној расправи пуномоћник тужиоца је изјавио да у свему остаје код навода из поднете тужбе и прецизираног тужбеног захтева. Понавља наводе тужбе и жалбе. Посебно истиче да Завод приликом регистрације пријаве није водио рачуна да се ради о групи и да је тада пропустио да контактира и остале чланове групе, а поготово овде тужиоца, који је носилац ауторског права, односно Завод није обратио пажњу да је требало да провери ко су и остали чланови групе, а поготово тужилац који је у суштини и носилац ауторског права већег броја композиција које ова група изводи. Наводи да је повод за тражење поништаја овог жига околност да [REDACTED] није више био члан групе када је поднео захтев за заштиту овог жига и да је то утицало да је својим дописима или претњама утицао

код организатора концерата да се овој групи забрани учешће и тиме ускрате ауторска права која има [REDACTED]. Као важна чињеница је да се [REDACTED] престао бавити музиком и да је 1980. године изашао из групе. Намера подносиоца захтев за поништај жига [REDACTED] је била да заштити своја ауторска права која су му угрожена, а [REDACTED] заштитом жига није имао намеру да се бави музиком. Предлаже да суд тужбу уважи, као и да му накнади трошкове управног спора.

Пуномоћник заинтересованог лица изјавио је да остаје код поднетог одговора на тужбу са предлогом да се тужба одбије као неоснована, с тим да истиче да тужба нема правног основа јер нити је чланом 5. Закона о жигу, нити чланом 6. важеће Конвенције, предвиђено да се може у оваквој процедуре један заштићени жиг поништи. Такође додаје да тужилац меша жиг и ауторско право те да се заштита ауторског права не може тражити у овом поступку, где је предмет спора заштита жига, него у неком другом поступку заштите ауторског права. Сматра да је овде заинтересовано лице правилно поступило када је тражило заштиту назива ове групе јер је он оснивач ове групе, а никада није правио сметње да овде тужилац изводи своје композиције као аутор, али под другим називом без сметњи да укаже да је раније био члан групе Пекиншка патка. Додаје да надлежни орган приликом заштите жига, није био у обавези да испитује и тражи податке о осталим члановима групе и остаје код свега осталог што је изнето у писменом одговору на тужбу, с тим што још прилаже суду Уговор о регулисању међусобних односа унутар групе из кога заинтересовано лице црпи право које се односи на околност вође групе и заштите његовог права. Пуномоћник заинтересованог лица на крају додаје да се [REDACTED] уназад 20 година бави музиком на тај начин што је учесник организације разних концерата и других музичких манифестација и преко одређене фирме односно власник је фирме Аудио Конструктор. Предлаже да му суд досуди трошкове управног спора за састав одговора на тужбу у износу од 36.000,00 динара и приступ на данашњу расправу 37.500,00 динара.

У односу на Уговор о регулисању међусобних односа које је заинтересовано лице предао пуномоћник, а у једном примерку је исти предао пуномоћнику тужиоцу, пуномоћник тужиоца изјављује да је уговор сачињен у децембру 2010. године када је већ организатору концерта године био упућен први допис да се тужиоцу забрани наступ под именом Пекиншка патка. Сматра да је овакав уговор био потребан да се преда заводу приликом предаје захтева за заштиту жига. С тим што је уговор морао бити потписан од свих чланова групе, а пре свега тужиоца. У односу на навод да се заинтересовано лице бави музиком, прецизира да се овај

навод односи на чињеницу да се заинтересовано лице не бави музиком на начин да свира у оквиру Пекиншке патке.

Пуномоћник заинтересованог лица у одговору на наводе тужиоца истиче да је поменути уговор достављен Заводу и да постоји у списима.

Оцењујући законитост оспореног решења, у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09) ценећи наводе тужбе и одговора на тужбу и целокупне списе ове управне ствари, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Увидом у списе предмета утврђено је да је тужилац поднеском број Ж-470/10 CS/E2010/15689 од 30.11.2010. године и накнадно уређеним поднеском број Ж-470/10 CS/E2010/17312 од 31.12.2010. године поднео предлог за оглашавање ништавим жига број 61688, у речи GRUPA "PEKINŠKA PATKA" из разлога предвиђених одредбом члана 5. став 1. тачка 9., 11. и 12. Закона о жиговима. Носилац предметног жига се изјаснио о предлогу за оглашавање ништавим. Такође, странке су се током поступка међусобно изјашњавале на поднеске супротне стране у којима су износиле чињенице од значаја за решавање ове управне ствари. Првостепени орган је спровео поступак по предлогу за оглашавање ништавим предметног жига и одбио предлог да се наведени жиг огласи ништави и истим решењем је одлучио о трошковима поступка. У првостепеном поступку је утврдио да је предметни знак у време регистрања испуњавао услове за заштиту жигом, односно да у време његове регистрације нису постојали разлози прописани одредбама члана 5. став 1. тачка 1., 6., 11. и 12. Закона о жиговима. Незадовољан наведеним решењем тужилац је изјавио жалбу која је као неоснована одбијена оспореним решењем.

Правилно је, по оцени суда, тужени оспореним решењем, без повреда правила поступка од утицаја на решење ове управне ствари одбио жалбу као неосновану, исправно налазећи да је првостепени орган, након правилно проведеног поступка, чињенично стање одлучно за решавање ове управне ствари утврдио у потпуности и несумњиво и на ово правилно применио одредбе материјално-правних прописа на које се позвао, а за своју одлуку тужени је дао разлоге које као правилне у свему прихвата и овај суд.

Ово стога је је правилно тужени орган ценио наводе из жалбе и утврдио да нису

основани у складу са чланом 60. став 1. Закона о жиговима („Службени гласник РС“ број 104/09), јер подносилац предлога заинтересовано лице, као бивши члан музичке групе под регистрованим знаком претендује на коришћење жигом заштићеног знака.

Неосновани су наводи жалбе који се понављају и у тужби да је првостепени орган приликом доношења побијеног решења погрешно применио материјално право, погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање, те да је као последица наведених пропуста дошло до нетачне оцене да је оспорени знак у време подношења предметне пријаве испуњавао услове за заштиту жигом за услуге из класе 41. Наиме, правилно је утврђено приликом поступања по предлогу за оглашавање ништавим жига бр. 61688 у речи GRUPA "PEKINŠKA PATKA" и поднесцима носиоца жига од 07.03.2011. године и 14.04.2012. године и предлагача од 14.04.2011. године, су испуњени услови за регистрацију оспореног жига у време његовог регистраовања и правилно утврђено да у време подношења није било прописаних релативних нити апсолутних сметњи за његову регистрацију.

Такође правилно је тужени орган ценио наводе жалбе који се понављају и у тужби да је жигом заштићени знак противан моралу из разлога што је регистрован злонамерно, без консултације са предлагачем као једним од оснивача групе ради стварања забуне код учесника у промету, чиме је повређен јавни интерес. Правилно је тужени орган утврдио да ови наводи нису основани сходно одредби члана 5. став 1. тачак 1. Закона о жиговима којом је прописано да се жигом не може заштити знак "који је противан јавном поретку и прихваћеним моралним принципима". С обзиром да предметни знак, са напред утврђеним значењем није знак који својим значењем или изгледом врећа национална, верска и друга осећања учесника у промету, вербално или графички, због чега се не може подвести под категорију знакова противних јавном поретку или прихваћеним моралним принципима. Такође правилно су цењене моралне побуде подносиоца захтева за признање оспореног жига које су претходиле регистрацији знака и исте не представљају законску сметњу за регистрацију знака и нису предмет утврђивања у овом управном поступку, и правилно упутио предлагача да ако сматра да је оспорени жиг регистрован на основу пријаве поднете противно начелу зависности и поштења, може применом института оспоравања жига из члана 80. Закона о жиговима тужбом тражити да га суд огласи за носиоца права.

Када су у питању наводи тужиоца који се односе на општепознатост регистрованог знака у смислу члана 6bis Париске конвенције о заштити индустријске својине, правилно

тужени орган нализи да су правилно цењене и утврђене чињенице да општепознатост оспореног знака није предмет овог конкретног управног поступка. Ово из разлога што из навода предлагача у погледу правног основа за оглашавање ништавим предметног жига произлази, да се не ради о разлозима који се тичу општепознатости у смислу одредбе члана 5. став 1. тачак 10. Закона о жиговима, већ о разлозима за оспоравање жига по тужби за оспоравање жига у смислу одредби члана 80. и 81. Закона о жиговима. Тужба за оспоравање жига може се поднети сагласно члану 80. Закона о жиговима, ако је пријава поднета противно начелу савесности и поштења или је знак регистрован на основу такве пријаве, односно на основу пријаве којом је повређена законска или уговорна обавеза. Право да буде оглашен за подносиоца пријаве, носиоца жига може се остварити на основу члана 81. став 1. Закона о жиговима којим је прописано да "физичко или правно лице које у промету користи знак за обележавање истих услуга, а који је друго лице регистровало на своје име за обележавање истих услуга, може тужбом тражити да га суд огласи за носиоца жига ако докаже да је тај знак био општепознат у смислу члана 6bis Париске конвенције о заштити индустријске својине за обележавање његових услуга, пре него што је тужени регистровао жиг".

Такође, неосновани су наводи жалбе и тужбе који се односе на повреду одредбе члана 5. став 1. тачка 11. Закона о жиговима, којом се штити чувени жиг из разлога што је законска претпоставка за примену ове одредбе постојање регистрованог знака на име тужиоца при чему тај знак код учесника у промету на територији Републике Србије мора несумњиво бити познат као знак високе репутације. Како сходно одредби члана 60. став 2. Закона о жиговима предлог по овом основу може поднети само носилац ранијег права, правилно је утврђено да предлагач није носилац регистрованог знака, што исти и не спори, а проверено је и увидом у Регистар жигова, те стога и нема правног основа за оглашавање жига по овом основу.

У предлогу навода тужиоца који се одне на чињеницу да се по његовом мишљењу на кључну околност жигом не може заштити знак "који својим изгледом или садржајем повређује ауторска права или друга права индустрије својине", тужени орган је по оцени суда правилно утврдио да исти нису основани. Ово из разлога јер се тужилац предлагач позивајући се на своје ауторско право као композитора великог броја композиција истоимене групе, аранжера и текстописца, о чему је доставио бројне доказе и сам истакао да се ради о ауторском праву на композицијама, текстовима, аранжманима, који непосредно могу бити ауторско дело у смислу члана 2. став 1. Закона о ауторским и сродним правима ("Службени гласник РС", бр. 104/09 и 99/11), којим је прописано да ауторско дело представља оригиналну

духовну творевину изражену у одређеној форми док је у ставу 2. таксативно наведено шта се сматра ауторским делом. Међутим, како регистровани знак непосредно упућује на име "групе" као генеричке одреднице, јасно је да се назив "групе" не може подвести под категорију ауторског дела, обзиром да ауторско право пружа свом носиоцу шире права од оних који има носилац жига, чији је обим заштите одређен списком роба и услуга које се знаком обележавају, већ јесте знак разликовања којим се именује одређена група особа окупљених ради остваривања одређеног циља. У том смислу, правилно је указано тужиоцу да нико не може да му забрани да по основу ауторског права искоришћава своје ауторско дело, као и да утврђивање ауторског права спада у судску надлежност.

Ценећи наводе тужбе да назив музичке групе не може бити предмет заштите жигом и да мора остати слободан, правилно је утврђено да су исти неосновани из разлога што заштита знакова разликовања жигом није обавеза, већ могућност коју физичка и правна лица имају на располагању у циљу спречавања њиховог неовлашћеног коришћења, али и у циљу пружања правне сигурности носиоцу заштићеног права. У том смислу се име музичке групе штити жигом, полазећи од законске премисе да носилац жига може бити физичко или правно лице, а имајући у виду чињеницу да музичка група нема статус правног лица.

Наводи тужиоца да носилац предметног жига није лице које жиг користи, обзиром да је његово фактичко коришћење престало пре подношења захтева за регистрацију, самоиницијативним напуштањем групе "PEKINŠKA PATKA", нису релевантни у конкретној управној ствари. Имајући у виду да евентуално некоришћење жига може да буде предмет само посебног управног поступка по захтеву за престанак жига због некоришћења из члана 64. Закона о жиговима, којим је прописано да уколико жиг без оправданог разлога није озбиљно коришћен на домаћем тржишту за обележавање робе, односно услуга на које се тај жиг односи, у непрекидном временском периоду од пет година, рачунајући од дана регистраовања жига, односно од дана када је жиг последњи пут коришћен, на захтев заинтересованог лица првостепени орган може донети решење о престанку жига у целини или само за неке робе, односно услуге.

Суд је ценио и друге наводе тужбе, али налази да нису од утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења.

Обзиром да је тужба као неоснована одбијена нису испуњени услови из одредбе члана

43. Закона о управним споровима за доношење пресуде у спору пуне јурисдикције.

Због наведених разлога, Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” број 111/2009), одлучио као ставу 1. диспозитива пресуде.

Применом члана 67. Закона о управним споровима, а у вези члана 74. истог закона, сходном применом члана 150. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/2011), а имајући у виду исход поступка, суд је захтев тужиоца за накнаду трошкова одбио и донео одлуку као у ставу 2. диспозитива пресуде.

Применом члана 67. Закона о управним споровима, а у вези члана 74. истог Закона, сходном применом члана 150. став 2., 154., и 163. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/2012), суд је захтев заинтересованог лица Петковић Зорана за накнаду трошкова управног спора уважио и досудио износ од 34.500,00 динара и то 16.500,00 динара на име састава одговора на тужбу и 18.000,00 динара за приступ на рочиште применом важеће Адвокатске тарифе, те одлучио као у ставу 3. диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 14.11.2014. године, III-2 У. 13473/12

Записничар
Весна Слијепчевић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Сукновић Бојација, с.р.

МФ/СМ